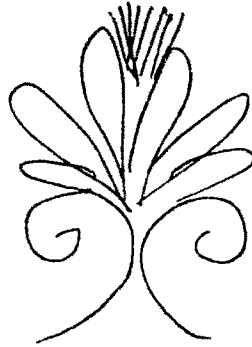

तुनीयं प्रकरवाम्

राज्यांगादि निरूपणम् -

जैमिनि सूत्रस्य तृतीय अध्यायस्य प्रथम पादे विविधानां राजयोगादीनां तत्र धनिक, दरिद्र, बन्ध, सुख, दुखादिक योगानां विवेचनं कृतमस्ति । विविध योग ज्ञाने द्वादश राशि चक्रमधिकृत्य सूर्यादि ग्रहाणां, पाप पुण्य कारक मारक ज्ञानस्या वश्यकतात्वमतश्च तस्याध्यायस्यात्रैव सन्निवेशः कृतः । एते योगाः फलित शास्त्रे प्राचीन तमाः सन्ति । यत्र ग्रहाणामाश्रय दलाकृति योगेन योगानां वर्णनं विधत्ते । अस्मिन् पादे सुप्रसिद्धानां गजैसरि प्रभृतिकानां राजयोगादिक फल प्रतिपादकानां योगानां वर्णनं दृश्यते । अस्मिन् पादे दरिद्र श्रीमन्त योगादीनामपि चर्चा दृश्यते । योगानुयोगेन धन प्राप्ति योगानां विन्यासोऽपि चर्चितः दृश्यते । जीवानां सुख दुःख निरूपणं सुख दुःख ज्ञान विधिः अपि चर्चितः दृश्यते । जिवितसर्वसुखदुःखनिरूपणं तथा च ग्रहाणां कारक ज्ञान पुरः सरं विवाह काल ज्ञान पुत्र कन्या विचारस्य प्राप्तृ भगिनी विचारादिकस्य मृत्यु काल जल, प्रसव, पुष्कल, लाभदिक ज्ञान प्रकारस्य कृपास्य, कृपा मुक्तस्य वा ज्ञानस्य पीडा सौख्य शीतल रोग कर्मादयः, व्यय ज्ञानस्य च प्रकीर्णात्मिकं वर्णनमुपलभ्यते ।

राज्यांगदि ज्ञान प्रकार :

महर्षि जैमिनिना राशिभावादीनांच योगेन व्यक्ति विशेषस्य कृते
न केवलं राज्ययोग शब्देन महेश्वर्यादि प्राप्ति वर्णनं विहितमपि । तु मूक वधिर
पंगु विकलांगान्धदीन रोगाक्रान्त योगादि कथन पुरः सरमनैकानां दरिद्रयोगानामपि

विशदं निरूपणं दृश्यते । निरूपण प्रकारश्चात्रदुस्तः । शैली चापि विचित्रा
सैवमेवानु सूता सर्वसाचीनिश्चा ।

इदमेव तत्त्वमत्र फल कथनं । ग्रहाणां योगायोगैरेव पुरुषाणादिकस्य
मावि फल विचारो त्रीप लभ्यते । तैस्तैर्योगायोगैर्यं पुरुषा स्त्री वा कास्मिन्
समये लग्ने माग्यौदयमुप यास्यति । शरीर सौख्यं पूर्णं न वेति । विकलांगो^{न्धो}
दीनो वा^{ग्रास्य} मूकत्वं वधित्वं च कीदृशं पूर्णंमपूर्णं वेति । अयं राजा दरिद्रो
वा पण्डितो मूर्खो वा दुर्बलः सबलो वेति विविध प्रकारेण निरूपणमत्र दृश्यते ।
एभियोगैरेव मातृ पितृ पुत्र जाया मृत्यादिकस्य सुखमपि निर्दिष्टम् । कदा वैष्णवं
सम्बन्धिकां मृत्यु योगः सोऽपि योगैरेव प्रवर्तितः ।

कीदृशी चास्याजीविकेति सापि ग्रह योगमधिकृत्य वर्णितं वर्तते ।
अतश्च विलक्षणो^{यं} ग्रहयोग विज्ञान प्रकारः । अयं प्रकारः एवास्य ज्योतिर्विज्ञानस्य
मूलम् ।

तत्र मेषलग्नम् -

मेषराशौ मीमां ष्टमेशो ष्ट मेशोऽपि नाशुम प्रदो लग्नेशत्वात् ।
रवि गुरु शुभौ । अत्र विशेषः गुरु शनि योगे । न योग कारकत्वमस्तीति ।
शनि बुध शुक्राः पापा ज्ञेयाः । शुक्रस्य द्वितीय सप्तमाधि पतित्वान्मारकत्वम् ।
शुक्रेण सह सम्बन्धत्वे शनि बुधौ अपि मारका मवितुर्महतः ।

वृष लघ्नम् गुरु शुक्र चन्द्राः पापाः शनि सूर्या शुभा बुधौ त्व शुभ
प्रदः गुरु शुक्र चन्द्र मीमा मारकाः सन्ति । शनैरत्र राजयोगकारकत्वं विधत्ते ।

राजयोगानां निरूपणं लघ्नद्वये कर्तुं शक्यते । जन्म लघ्ने,
कारकांश लघ्ने वेति । बलाबलमपि योगस्यात्म कारक पुत्र कारकयोस्तथा लघ्नेश
पंचम्योः परस्परं संबन्धानु सार मूह्यते । तथा हि- लघ्नेशः पंचम स्थाने
पंचमेशश्च लघ्ने च स्यातामथ वात्मकारक पुत्रकारक बुभावपि लघ्ने पंचमे स्वीच्यस्मां
स्वांशस्थां शुभग्रह दृष्टौ भवेतान्तदा महाराज नामको योगो भवति -

‘उच्च नीच स्वांशवती- तादृश दृष्टिश्च शुभ मातृ दृष्टे यदि महाराजः ।
अत्र नरः स्यातः सुखी च भवति । नवमेशात्मकारको लघ्ने पंचमे सप्तमे वा शुभ
ग्रह दृष्टौ स्थितो भवेतान्तदा जातको राजा भवति । - ‘जन्मकाल घटिकास्वैक
दृष्टासु राजानः ।’^२

अथवा आत्मकारकांशात् लघ्नेशादा तृतीयै णष्ठमै पापग्रह युते दृष्टे वाडपि राजा
भवति । पाप शुभ ग्रह मिश्र संयोगे केवलं धी भवति । नवमेश आत्मकारकश्च दावेव
लघ्ने पंचमे सप्तमे वा शुभग्रह युतौ दृष्टौ वा भवेतान्तदापि राजयोगः प्रोक्तः ।
लघ्नेशात्मकारकांश्च द्वितीयै चतुर्थे पंचमे च शुभ ग्रह योगे जातको राजा भवति ।
स्वमेव तृतीयै णष्ठे च पापग्रह योगे सत्यपि राजा भवति । मिश्र ग्रहेस्तु केवलं
धी भवति ।

कारके ततः पंचमे वा लघ्ने लघ्न पदे वा गुरु चन्द्र दृष्टे युते वा शुके
सति राजवर्गीयो भवति ।

यथैक ग्रहो जन्मलग्नं होरा लग्नं घटीलग्नं च पश्यति तदापि महान्
राज्ययोगो भवति । यदि सूर्यादियोग्रहाः स्वस्थाः स्वांशस्थाः द्रैकाणस्था
वा लग्नं सप्तमं च पश्येयुस्तदापि राज्ययोग प्रदा भवन्ति ।

यान योगः

००००००००००००

यदि दशमेशश्च नवमस्थः स्यात्तथा नवमेशश्च दशमस्थो भवेदथवा
द्वावैकस्थो भवेतामथ वा परस्परं दृष्टौ वान्यतरं दृष्टि सम्बन्ध युक्तौ वा
स्यातान्तदापि महान् राज्ययोगः ।

एतौ द्वौ पारिजातवर्गौ भवेतान्तर्हि राज लोकांशु शिवाको भवति ।
उत्तम वर्गौ स्यातान्तर्हि राजा हास्ति घोटक रथादि युतो भवति । गोपुर वर्गौ
चेत्तर्हि राजा अन्य राजमण्डपूजित चरण कमलौ भवति । सिंहासन वर्गौ
यदि तदा सर्वं पृथ्वी पालकश्चक्रवर्ती राजा भवति ।

युधिष्ठिर शालिवाहन नागार्जुन प्रभृतिकास्तु गोपुर वर्गं यो गजाः
समुत्पन्नाः । मन्वादयो राजानस्तु पारावत वर्गजा आसन् । ऐरावत् वर्गजास्तु
प्रथमज स्वायम्भुवो मनुर्वंश । हरिश्चन्द्र बलि वैश्वानरा सिंहान् वर्गजा अभवन्
देवलोक वर्गजास्तु भगवतो नारायणस्य सर्वं मत्स्यादिकल्कि पर्यन्ता अवतारा
निगदिताः । एतेनैरावतादि वर्गणामप्युक्तौ च- मर्कटं प्रावत्यमस्य योगस्य
दृश्यते इति सुस्पष्टम् ।

- गज केसरि प्रमृतायो राज्योगाः

oooooooooooooooooooooooooooooooo

नाभस्योग वणनान्तरमन्येषामपि बहूनां महत्त्वपूर्णानां राज्योगानां पराशरेण विवेकं विहितम् । तत्रादौ गजकेसरि संज्ञको महान योगो निरूप्यते तस्य भेद द्वयमस्ति, 'शनि केतुभ्यां गज तुरागाधीशः' चन्द्राद्यदि बृहस्पति केन्द्रे स्यात्तथा गजकेसरी योगः । राज्योगादिक निरूपणोऽस्मिन् पादे पूर्वं परम्परा पि सुन्दर रूपेण दृश्यते । यद्यपि सर्वस्यास्य प्रकरणास्य चर्चा पूर्वं भागे एव लिखिता ।

राजयोगेषु सर्वेषु

पेण्ड्यमाह पराशरः^४

अनेनैदं सिध्यति यत्पाराशरस्य पूर्वं राज्योगादि वणनि गर्गस्यापि पूर्णाधिकारः आसीत् । एवं राज्योगादीनां चर्चा नारदपुराणोऽपि दृश्यते ।

पराशरादुक्तवर्चिषु ऋषिषु ज्योतिष शास्त्रे जैमिनिरेव मूर्धन्यत्वम् तेन न केवलं राज्योगानामपि तु बन्धादिकानामन्येषामपि योगानां विशदा चर्चा विहिता । जैमिनि सूत्रस्याध्यायद्वये एव सर्वाष्टी टीका वर्तन्ते । परावावशिष्टाध्याय द्वये राज्योगादिकानां वा महाराज योगानामारम्भे —

अथ राज जन्ताभ्यां योगे योगे लैया भैजाधिः, उच्च नीच स्वांशवती तादृश दृष्टिश्च शुभमातृ दृष्टे यदि महाराजः । लैय लाभयोः परकाले^५ आत्मकारक पुत्राभ्याम् राज्योगं प्रकल्पयेत् । तनुपंचमनाथाभ्यां यथैव द्विज सप्तम् । केन्द्र - पुत्रेशयोयोगे योगोडमात्यभिदो भवेत् । कर्मेशस्यतु योगेन राज्य साचित्य तामियात् । इत्यादि ।^६

यदि ये राजयोगा कलां विप्राणां भवेपुस्तदा तेषां राजशासनादिकं
न भवति । केवलं ते विप्राः यज्ञ याग कर्म निष्ठाः सन्तः श्री धैर्युक्ता भवन्ति ।
शूद्रादयो म्लेच्छ धर्मिणाश्च राजयोगेषु सत्सु राजयोग युक्ताः कलियुगे भवन्ति
तथा हि —

शूद्रादयः कलां राजधर्मिणो म्लेच्छ धर्मिणः ।
विप्राश्चैवैकी धैर्युक्ता यज्ञ कर्म क्रिया रताः ।^७
अपि तु राजयोगस्य मभिप्रायः ।

मृत्यु योगः :-
oooooooooooooooo

यज्ञ जनैशाम्याम् स्वकारकाभ्याम् निधनम्^८ जन्मकुण्डल्यां तृतीयाष्टमी
भावां मनुष्यस्यापुर्णतकौ । तयोर्व्यय भावां द्वितीय सप्तमी भावां मारक
भावमित्यर्थः । आत्मकारकांश्च लग्नात्था जन्मलग्नांश्च ये तृतीय षष्ठाष्टम
द्वितीय सप्तम स्थानाध्यास्ते सर्वे मारका उच्यन्ते । षष्ठाष्टमेशयोर्मध्ये
प्रायशः अष्टमेश एव मारकः । परंच षष्ठेशे पाप बाहुल्ये सति स एव मुख्य मारकः ।
दीर्घायु मध्यमायु योगत्वेन मारकत्वं दर्शयति मध्यमायुयोगे षष्ठाष्टमेशैतरादपि
क्रौण गो ग्रहो मारकः । षष्ठे शाश्वित राशीश्च दशायामपि मृत्युयोगः ।

कदया द्वास वृद्धि विचारः:- तत्र शनि कदा द्वासः, अत्र यदि शनिरायुयोग
कारकश्चेच्चर्हि कदया द्वासो भवति । अथात् यदि शनिर्लग्नेशन होरे शन वाञ्छितः
स्यादध्वा नीचराशिः पापयुतो दृष्टो वा स्यादिति भावः । अन्यथा स्वोच्चस्थः
शुभग्रहयुतो दृष्टो वा शनिः कदाया वृद्धिरिति 'शनो योग ह्येता कदया द्वासः'
विपरीतमित्यन्धे ।

द्वार बाह्यराशिभ्यां मृत्युर्विचारः- द्वार शब्देन स राशित्र गृह्यते । यस्माच्चर
स्थिर ब्रह्म ग्रह नवांशादि भेदेन दशारम्भो भवति । कुत्रचित्त्रलग्नात्कुत्रचित्सप्तमात्
कुत्रचित् ब्रह्म ग्रहान्निवांशाद्वा दशारम्भो भवति । अतः स लग्न एव द्वार लग्नो
यस्माद् दशारम्भो जायते इति भावः । अस्यैव द्वितीयं नाम पाकराशिरिति ।

दशाश्रयो द्वारम्, ततस्तावतियं बाह्यम् अन्यदपि जन्मलग्नादष्ट भैश
चौच्यस्थे न नवांश दशायां मृत्युरिति । मल्लि द्वार बाह्ये नवांशे निध्नं द्वार
द्वारेश्योश्च मालिन्ये शुभदृग्योयान्म^{१०} दशाप्रकरणे स्थिरदशास्वरूपे च स्थिर
द्विस्वभाव राश्यानुसारं सप्ताष्टनव संख्या वर्णाव्युक्तानि । तदनुसारं दशा राशित्वा
आरभ्य राशित्रय विभाग पूर्वकं खण्डे चतुष्टयम् । अत्र खण्डानुसारं मृत्यु योगमधिकृत्य
मरणं ज्ञेयम् । अत्र जैमिनीय सूत्रे टीका कारः खण्डत्रयं स्वीकृतमस्ति । तदनुसारमे
वात्यमुश्चेत्प्रथमखण्डे मध्यमापुच्छे द्वितीय खण्डे दीर्घायु चैतर्हि तृतीय खण्डे
मरणम् । अत्र मृत्युकारके खण्डे पाप ग्रह मध्यस्थे राशौ लग्नात् कारक लग्नांच
पापा कान्ते त्रिकोण रस्त- राशौ द्वादशे षट् राशौ वा मृत्यु योगः । द्वादशाष्टभैश्याः
क्षीणा चन्द्र शुक्र दृष्टयोः सतोः तयोर्दशायामपि मरणम् । दशा प्रदराशितो षट्भैश्या
यं राशि पश्यति तस्य तथा जन्म लग्नादष्टभैश गष्टेशदृष्टराशेर्दशायाम् वा मरणमिति ।

ग्रहाणां शूल रुद्र महेश्वर ब्रह्मेति चतुष्य भेदमधि कृत्यायुदयि मृत्यु विचारः-

लग्न सप्तमायामथै यो ग्रहो बली सः शूलग्रह इत्युच्यते । द्वितीयाष्ट
भैश्यामथै यो बली स रुद्रः इति उच्यते । अत्र भेदद्वयम् । एतयोर्मथै पि यः शुभ
दृष्टः स बलवान रुद्र इति कथ्यते ।

पितृलाम मावेश प्राणी रुद्रः अप्राण्यपि पाप दृष्टम् । सूत्रद्वयमुपलभ्यते ।
अत्र शुलस्यापि द्वादश राशीनां दशाराशित आरम्भ्य भेदत्रयमस्ति । प्रथम द्वितीय
संज्ञा ।

महेश्वरलक्षणम् -

कारक लग्नादष्टमेशो महेश्वर ग्रहः यथात्म कारकेशः स्वोच्चस्थस्तदात्य
कारकादष्टमेश द्वादशे श्योर्मध्ये यो बलवान् सो महेश्वरः । यदि द्वावेव बलिनां
तर्हि द्वावेवाष्टम द्वादशेशाविति महेश्वरौ । यथात्मकारको राहुणा केतुना वा
युतश्चेदथात्य कारकादष्टमस्थो राहुर्केतुवास्या द्वादष्टमेश द्वादशयोर्मध्ये बलवानेव
महेश्वरः । कारक लग्नादष्टमस्थो ग्रहोऽपि महेश्वरः । अथ च कारकादष्टमस्थ
सूर्यादि ग्रहस्यः षष्ठेशोऽपि महेश्वरः अथवा कारकात् षष्ठ स्थानगो ग्रहो
महेश्वर इति ।

ब्रह्मग्रह लक्षणम् -

लग्न सप्तमयोर्मध्ये यो बली तस्मादष्टमेश षष्ठेश द्वादशे शेषु यो
बली सग्रहो लग्ने बलवति तस्य पृष्ठ राशिषु सप्तमे बलवति च तस्य पृष्ठ राशिषु
विषम राशौ स्थितो ग्रहो बलवति संज्ञकः । यदि शनि राहु केतुषु कश्चिदेको
ब्रह्म लक्षणं प्राप्नोति तर्हि स न ब्रह्मेति परंच तेभ्यः षष्ठो ग्रहो ब्रह्मेति कथ्यते ।
अत्र गणना सूर्यादिग्रह संख्या परिक्रिया । पूर्वमुक्त्वा तं यदि शनि राहु केतूनां
ब्रह्मत्वाभावः परंच यथात्म कारकत्वेन स राहोर्यदि ब्रह्मत्वं प्राप्तं भवेत् तर्हि किं
कार्यमस्य प्रश्नस्यैवमुक्तं सर्वाङ्गिकांशयुक्तस्यात्म कारकस्यस्थाने न्यूनांश मुक्तस्य
ग्रहस्य ब्रह्मत्वमित्येकः प्रकारः न्यूनांशश्चेद्राहुः तदा सोऽपि ब्रह्मा भवितुमर्हति इति ।
द्वितीय प्रकारः ।

बहूनां योगे स्वजातीयः

राहु योगे विपरीतम् । ११

इतिसूत्रद्वयस्य व्याख्याने द्वितीय प्रकारस्यैवाचित्यं स्वीकृतम् । तेमेदं स्पष्टं भवति यद्यनेक ग्रहेषु ब्रह्म लक्षणं प्राप्तौषु ग्रहेषु राहोरपि ब्रह्मेति संज्ञा प्राप्ता चेत्तर्हि सौ पि ब्रह्मा भवति यदि सर्वेभ्यो न्यूनंश इति स्पष्टम् ।

रिष्ट वर्णनम् -

यस्य जातकस्य पंचमे सूर्यं शनि चन्द्र मीमा स्थिता स्युस्तस्य माता प्राता च मृत्युमाप्नोति । पाप दृष्टौ युतौ वा शुभ दृष्टि शून्यौ मीमो लग्नस्यो भवेत्ताष्टमस्थः शनिः सूर्यो वा स्यात् तदापि मरणमिति शीघ्रमिति भावः । शनी दशमस्थे चन्द्र षष्ठस्थे मीमे लग्नस्थे च मात्रा सह जातकस्य मृत्युयोगः । शुभ ग्रह दृष्टि शून्ये च सप्तमे लग्ने पापा क्रान्ते क्षीणा चन्द्रयुते लग्ने पापग्रहेषु केन्द्राष्टमस्थेषु च जातस्यैव मरण योगो भवति । पापयुते चन्द्र लग्ने नवमे सप्तमे वा शुभ दृष्टि शून्ये सति शिशोः मृत्यु योगः ।

मरण निमित्त योगः मृत्या देशमेद विचारश्च -

क्रान्त राशौ कर्मणि पापे राजाभ्याम् यथासुवे ॥ १२

अत्र तृतीयै भावे सूर्यं दृष्टे युते वा क्लान्धिते सति राजहंतोर्मरणं जायते । शनि राहुभ्यां युते दृष्टे वा तृतीय भावे विषाक्तिकारणं जलादग्नि पीडनाद्वा मरणं प्रीकृतम् । गतादुच्यात्प्रपतनं बन्धान्मरणं वा वाच्यम् ।

यदि पाप दृष्टौ मातृ पितृ कारकौ सूर्यदृष्टावपि स्यातान्तदा
पूर्वाक्त योगो न भवितुमर्हति । अर्थात् पाप दृष्टावपि सूर्यदृष्टौ पितृकारकौ
स्यातात्रदा दश वर्षा पूर्वं न पितृमरणमिति पूर्वयोगस्यापवादो ज्ञेयः ।

चन्द्रमान्दी च यदि तृतीयस्यै षष्ठस्थौ वा स्यातान्तदा कृमिकुष्ठादिना
मरणं भवति । गुरुणा दृष्टे युते वा तृतीये शौकादिना मरणं प्रोक्तम् । शुक्रेण
दृष्टे युते वा तृतीये प्रमेह रोगादिना मरणं वाच्यम् ।

शुभाशुभ योगेन दृष्ट्या वा तृतीय भावस्यानुरूपं तत्तद्ग्रहोक्तानुसारं
मरणं ज्ञेयम् । यदि बहु ग्रह युतिर्दृष्टिवा तृतीय भावे स्यात्तदा बहुरोगानुसारमपि
मरणं वाच्यम् ।

तृतीये भावे शुभ ग्रहश्चेत्तदा शुभ देशे मरणं । पापश्चेत्तदा पाप देशे
मरणं । अत्र शुभ शब्देन काश्यादिक्षेत्रं ज्ञेयम् । कीकटपापादि शब्देन मगधादि
देशस्य विचारो ज्ञेयः । मिश्र नहं मिश्रस्थले मृत्युमर्हति । अत्र मिश्रस्थल शब्देन पाप
पुण्य क्षेत्रयोर्मध्यस्थ क्षेत्रं ज्ञानं कार्यम् । तृतीय भावे गुरु शुक्र योगे ज्ञानपूर्वकं
मरणं वाच्यम् । गुरु शुक्रातिरिक्त तान्यग्रह योगे अज्ञान पूर्वकं मरणमिति भावः ।
मिश्र ग्रह योगे फलमपि मिश्रं । अर्थाद् गुरु शुक्राभ्यां अन्य ग्रहयोगे सति मरण काले
ज्ञानमपि स्यादज्ञानमपि चेत् ज्ञानाज्ञान पूर्वकं मरणमिति स्पष्टम् । यदि लग्न षष्ठ
भावयोर्मध्ये शनि राहु केतवः स्युस्तदा मातुः संस्कारं जातको न कर्तुमर्हति । अथ
च सप्तम् द्वादश भावयोर्मध्ये शनि राहु केतवो भव्युस्तदा पितुः संस्कारं कर्तुं न
शक्नोतीति भावः ।

जत्र राशी च क्रमात् सूर्ये ज्वरेण चन्द्रेऽश्लेषणा, मीमे चाति सारेणा ।

मातुररिष्ट योगा :-

चन्द्रो यदि पापग्रह त्रयेण दृष्टः स्यात्तदा मातृनाश योगः । अन्यथा शुभ ग्रहेर्दृष्टश्चन्द्रश्चेत्तदा मातुः शुभफल प्रदः । द्वितीये राहु बुध शुक्र शनि सूर्ययुते सति पितृमरणानन्तरं जातकस्य जन्म तथा मातुश्चापि मरण योगः । पाप ग्रहात् सप्तस्थे वा चन्द्रे पाप युते बलवत्पापग्रह दृष्टे च सति मातृनाश योगः । उच्चस्थे नीचस्थे वा सप्तमस्थे सूर्ये जातको मातृदुग्ध रक्षितो जा दुग्धेन जीवति ।

चरदशा नियमा :-

इयं दशा लग्नमारभ्य द्वादश भावानायायु वर्णानुरूपं प्रोक्ता । अथ चात्र यदि दशा प्रदराशितो ष्टम पंचम नवम भावेषु पापग्रहश्चेत्तदा सा दशा दुःख प्रदा ज्ञेया । यदि च तृतीय षष्ठम् भावगतः पापग्रहः स्यात्तदा तद्दशायाज्य सुखादिकं वाच्यम् । अथ चात्र तृतीय षष्ठम भावगतः शुभग्रहो भवेत्तदा पराजयादिकमशुभं प्रोक्तम् । दशा प्रद राशितः एकादश भावगतः पापः शुभो वा ग्रहः स्यात्तदा तु शुभमेव फलम् ।

चरदशाया शुभः केतुः १३

बुध शुक्र केतु गुरवो प्युक्ताश्च शुभाः । महर्षि जैमिनिना केवलं केतो रेव शुभत्वं स्वीकृतम् ।

आधान लग्न विचारः -

आधान लग्नस्यापि विचारो ज्योतिष शास्त्रे महत्वपूर्णं रीत्या प्रतिपादितो वर्तते । परंच गर्भाधान समयो ज्ञातुं न शक्यते । समय ज्ञाना भावाच्च आधान लग्नस्य स्पष्टादिकं न भवितुमर्हति । अतश्चात्र ग्रन्थकारेण जन्मलग्नादेव गर्भाधान लग्नस्यानयन प्रकारो दर्शितः ।

जन्म लग्ने यत्र सूर्यः स्थितो भवेत्तस्माद् भावान्मादे भाव पर्यन्तं यदन्तरं भवेत्तदेकत्र संस्थाप्यम् । तत्र लग्न- नवम भावयोर्यदन्तरं चत्त संयोज्य लग्नाश्यादिका- नुसारं जन्मलग्नात्पूर्वं निषेक लग्नस्य मासादिकं ज्ञेयम् । ततश्च जन्मलग्नस्य भोग्यांशादिकं चन्द्रस्य मुक्तांशादिके संयोज्यम् । तत्कालानुसारं पूर्वोक्त जन्म लग्न- प्रक्रियावच्च निषेक लग्नं संशोध्यम् । तच्चाधान लग्नस्य स्फुटादिकं भवति ।

आधान लग्नफल कथनम् :-

आधान लग्नस्य यदि ज्ञानं जन्मकालात्पूर्वमेव भवति तदा तस्य स्पष्टादिकं कृत्वा गर्भस्थस्य जीवस्य शुभाशुभ ज्ञानं जातक फलानुसारं वाच्यम् । जन्मानन्तरं निषेक लग्नानुसारमपि माता पित्रौर्जीवन मराणादिकस्य ज्ञानादिकं शुभा शुभ फलं च ज्ञातुं शक्यते । अस्यैव आधान लग्नस्य शुभाशुभ फलस्य पल्लवनं जातक, पारिजात आदि ग्रन्थेषु विस्तरेण दृश्यते । परंच तत्र जन्मलग्नान्निषेक लग्नानयन प्रकार चर्चया अभावः । यदा उपचयगो रवि शुक्रौ बलिनी पुंसः स्वअंशकं प्राप्तं भवति तदा युवतेः कुल चन्द्रौ गर्भ संभवौ भवति । भौम बलेन शोणितापचयात्

पुष्ट्या प्रादुर्भावि इति चन्द्रस्य स्त्री ग्रहत्वाच्चन्द्रकलं स्त्रीणामुपयुज्यते । एवं स्त्री पुंसोः प्रावत्यात् शुक्र शोणित सन्निपाते हि गर्भं ग्रहणं भवतीति ज्ञेयम् ।

स्वांशोपपद्य संस्थितैः शुक्राकि मांम राशिभिः क्षाद्व्यात्मजस्थे बल्यति गर्भस्य संभवो भवति । लग्नस्थो वा सुतस्थो वा धर्मस्थो वा यदि गुरु बलिः स्यात् तदा माता गर्भं धारयति ।

गर्भपतना पतन योगः -

निषेक काले विलग्न संस्थो यदा रुधिर मन्दो तद्गृह गते थ वैन्दो तदीक्षते पतति गर्भः । व्ययमेडके शशिनि कृशे पाताले लोहिते सगर्भा स्त्री । प्रियते तास्मिन्नथवा शुक्रे पापद्वयान्तःस्थे । चन्द्र क्षुधेः क्रूरैर्विलग्नता वा विपश्ये गर्भः । होराष्टमे क्षिति सुते प्रियते सगर्भं सह जनन्था । मास लक्षण संयुक्तो गर्भः सुखमवाप्नुयात् । उननाक्षिगुणो गर्भः सर्वदा दुःखमवाप्नुयात् । मासाधिपो यस्य रिक्तो नीचो, वास्तंगतोऽपि वा । तस्याः गर्भक्षयं याति ।

नपुंसक योगः -

यत्र पुरुषाण योग संभवः स्त्रीयोग संभवश्च तुल्यो दृश्यते तदा तत्रैव योग कर्तृगृहाणां कलाधिक्यं तस्यैव निश्चयो वक्तव्या इति । जायास्थाने तस्यैव मित्रं च हिबुके तत्रा नपुंसको भवेत् ।

धेनादि गणनया यावत् संस्थे द्वादशांशे शतिरश्मियंदा स्थितः । तत्संस्थो यतस्तो राशिर्जन्मेन्दो तद् गते भवेत् ।

अथ चन्द्र द्वादशांश प्रमाणेन २ अं ३० कलात्मकैः १५० सकलचन्द्र राशिष्टादश शत-
कला १८०० लभ्यते तदा मुक्त द्वादश कला प्रमाणी किमित्यनुपात लब्धं चन्द्र राशि
मुक्तं कलात्मकं ज्ञेयम् । ततोष्ट शतकला कल्पनया चन्द्र नक्षत्रं ज्ञेयमिति विशेषः ।
अन्थे तु तत्कालेन्दुना पावत्संस्थो द्वादश माग अधिष्ठितस्तावत्संस्था राशिस्थे
चन्द्रे सति प्रसवकाले प्रसवो वक्तव्यः । केतु शनिभ्यां जनने तस्य वर्णं रक्तप्रदरो
भवति । शनी पात योगे कृष्णवर्णा भवति । शनि शुक्राभ्यां श्याम वर्णा
भवति । गुरु शनिभ्यां गौर वर्णा भवति । शनि बुधाभ्यां नीलवर्णाः, शनिकुजाभ्यां
रक्तवर्णाः, शनि चन्द्राभ्यां श्वेत वर्णा भवति गौर नीलादिनिस्वांश वशात् ।
चार पाप दृग् योगे पुत्र नाशः । शुक्र दृग्योगे पुत्र लाभश्च । यदि शुभपाप योच्च
अर्द्ध स्थिरयोः स्यात् तत्र नेत्र विकृतीष्ट, नासिकारोग, मुख कर्ण, केश दन्तपटल
पादाङ्गहीन कुब्ज वधिर मूलाङ्गोपाङ्ग सुशीर केशादृक् चक्र बीज विषयांसि कुन्ती
वृणोन्मणा । बृहन्नाभि नेत्रपार्श्व दृष्टयोः रन्व कुब्ज वामन सत्वस्वर नीचस्वर
हीनस्वर इत्यादिषु अपि पितृ मातृवैलानि ।

सन्दर्भ- सूत्री (३)

- १- जैमिनीय सूत्राणि- श्री सुशीलकुमार कार ३।१।१-७; ८-३०, पृ० ३
 अ- लग्न वृश्चिक- भाँम-गुरु मकरेस्थितः ।
 ब- लग्न वृश्चिक- भाँम-गुरु कर्के स्थितः ।
 क- लग्न धन- भाँम-गुरु मकरेस्थितः ।
 ङ०- लग्न धन- भाँम- गुरु कर्के स्थितः ।
 य- लग्न वृषभः- बुध-शुक्रः कन्याराशिस्थः ।
 र- लग्न वृषभः - बुध-शुक्रः मीने स्थितः ।
 ल- लग्न मिथुनः- बुध-शुक्रः कन्याराशिस्थः ।
 व- लग्न मिथुनः- बुध- शुक्रः मीने स्थितः ।
- २- जैमिनीय सूत्रम्- नीलकण्ठ १।३।२४
- ३- जैमिनीय सूत्राणि- ३।१।६ पृ०-६
- ४- बृहत्पाराशरी उत्तरार्ध १२।२१
- ५- जैमिनीय सूत्राणि- ३।१।३
- ६- बृहत्पाराशरी- पूर्वार्ध २६।४, २८।३८
- ७- -तत्रैव- ४।४१
- ८- जैमिनीय सूत्राणि ३।२।१ पृ० १५-१६
- ९- जैमिनीय सूत्राणि २।३।१-३
- १०- -तत्रैव- २।१।१५
- ११- -तत्रैव- २।१।४६-५०
- १२- -तत्रैव- ३।३।३, पृ० ५०
- १३- -तत्रैव- २।३।२६
- १४- -तत्रैव- ४।४।१
- १५- -तत्रैव- १।३।२४